

Ce este o prelatură personală?

Ziaristul Bruno Mastroiani a pus câteva întrebări Profesorului Eduardo Baura, despre Prelaturile personale

07.07.2012

În ultimile luni s-a mai vorbit despre prelaturile personale. Cu acest prilej, ziaristul Bruno Mastroiani a pus câteva întrebări Profesorului Eduardo Baura, profesor de Drept Canonic la Universitatea Pontificală a Sfintei Cruci, ca să înțelegem mai

bine această formă juridică a Bisericii Catolice.

Prelaturile personale depind direct de Papă?

Prelaturile personale au în frunte un prelat, care le conduce cu jurisdicția bisericească, dar sunt bineînțelese supuse jurisdicției supreme a Papei. Deci depind de Papă, în același mod ca diecezele sau alte circumscripții bisericești, prin Congregația pentru Episcopi sau eventual prin Congregația pentru Evanghelizarea Popoarelor.

Prelaturile personale sunt independente de episcopi?

La fel ca toate circumscripțiile bisericești, depind de Ordinarul care este în fruntea acestora. Prelaturile nu înlocuiesc autoritatea episcopilor diecezeni, ci oferă un ajutor adițional al activităților pastorale. Credincioșii prelaturii personale aparțin bisericii

locale sau diecezei în care se găsesc după teritoriu și, în consecință, sunt supuși autorității episcopilor locali, în același mod ca ceilalți credincioși. Înainte de a începe munca pastorală a unei prelaturi, este necesar consimțământul Episcopului diecezan. Pe de altă parte, jurisdicția Prelatului se referă doar la misiunea specifică a prelaturii.

Ce înseamnă adjectivul „personală”?

Se folosește „personală” în opoziție cu „teritorială”. Teritoriale, de exemplu, sunt diecezele, care sunt delimitate de un teritoriu, și de care credincioșii aparțin în baza domiciliului lor. În cazul prelaturii personale, jurisdicția și misiunea este determinată după un criteriu personal, adică după persoanele cui se adresează. Acest lucru – de pildă – se întâmplă la Ordinariate militare (de care aparțin membrii Armatei,

independent de locul unde locuiesc); se mai întâmplă la ordinariate personale (ca cel ale anglicanilor, al căror popor este alcătuit de credincioși afiliați la anglicanism și care în mod liber au cerut să facă parte din acesta) și prelatura personală Opus Dei (de care aparțin credincioși din toată lumea, de condiții diferite; ceea ce îi unește este dorința de a trăi și a răspândi chemarea universală la sfințenie în viața de zi cu zi).

La ce folosesc prelaturile personale?

Prelaturile personale sunt circumscripții bisericești prevăzute de către Conciliul Vatican II și Codul de Drept Canonic pentru a dezvolta, cu mare flexibilitate, activități pastorale particulare de folos pentru credincioșii care aparțin diferitelor dieceze. Este unul dintre modurile prin care Biserica se auto-

organizează pentru realizarea misiunii sale și pentru a răspunde nevoilor pastorale pe care cam greu le poate realiza o dieceză. O prelatură personală este capabilă să-și asume grija pastorală a credincioșilor care nu se identifică după un criteriu teritorial, ci un criteriu personal (de pildă, a aparține de o categorie profesională, de o anumită țară sau a vorbi o anumită limbă; a opta pentru o formare specifică, sau pentru alte motive).

Pentru cei care doresc să știe mai mult despre prelaturile personale, vă recomandăm acest interviu cu fostul Secretar al Congregației pentru Episcopi, Mons. Monterisi, acum Cardinal Arhipreot al Bazilicii Sfântului Paul din afara zidurilor.

pdf | document generat automat din
<https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/ce-este-o-prelatura-personala/> (08.08.2025)